

[Chr. Christiansen.]

holde mig fra disse Ting; ogsaa Bemærkninger vedrørende Eengangsskatten skal jeg lade ligge.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Finansminister, som mente, at mine Argumenter hverken var gennemtænkte eller overbevisende. Det var jo ikke saa ganske lidt paa een Gang. Jeg anspændte mig for at høre Ministerens Argumenter over for det, jeg havde fremført, og jeg maa sige, at jeg synes ogsaa, der var nogen Svagheit i hans Argumenter. Jeg synes, det er urigtigt at tale om et Forbrug, naar det drejer sig om Biografteatre, Teatre og Koncerter. Som noget Forbrug i egentlig Forstand tror jeg nu aldrig man har betragtet den Slags Ting, og jeg vil i hvert Tilfælde meget nødig have, at det skulde blive almindeligt, at man bebrejdede de paagældende Mennesker, at de havde for meget Forbrug paa saadanne kulturelle Omraader, som her er Tale om. Her er efter min Mening altsaa ikke Tale om et Forbrug i egentlig Forstand, men derimod om et kulturelt Gode, som et stigende Antal af Befolkningen søger at komme i Kontakt med, hvad enten det nu drejer sig om Film eller visse andre Omraader.

Jeg er ikke ked af de 500 000 Kr., som den højtærede Finansminister har stillet til Raadighed for Filmen, men jeg har sagt, at jeg finder ikke, at de løser de Vanskeligheder, som dansk Filmsproduktion er i og efterhaanden vil komme i. Jeg finder ogsaa, at det maa være forholdsvis let for den højtærede Finansminister at aflevere $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., naar han er sikker paa at faa 9 Mill. Kr. eller deromkring.

Det er muligt, jeg ogsaa skulde have nævnt Pressen sammen med Filmen, Radioen og Bogen, og det skal jeg gerne føje til og sige, at saa har vi 4 Faktorer, der spiller en ganske overordentlig stor Rolle, og som jeg mener Samfundet er stærkt interesseret i skal faa en Udbredelse i Tilslutning til og Forbindelse med Befolkningen saa langt og saa stærkt, som det overhovedet er muligt. Jeg har ikke sagt, at alle Film er gode. Jeg mener, at der er adskillige daarlige Film, men det har aldrig forledt mig til at tro, at Film som Kunst og Kulturgode ikke skulde være noget værd. Det vil jo være den højtærede Finansminister bekendt, at der ogsaa er mange daarlige Teaterstykker, og af den Grund har man dog aldrig villet paastaa, at Teatret som saadant ikke skulde udfylde en overordentlig vigtig Op-gave.

Vi er altsaa af den Opfattelse, at her er ikke alene Tale om en indirekte Skat, som man kunde have overført paa et andet Omraade, men her er Tale om en indirekte Skat, der rammer et kulturelt Omraade, og hvis Virkninger kan faa skadelig Indflydelse paa en hel Række af Omraader, og det er det, vi har ønsket at gøre opmærksom paa.

Aksel Larsen: Jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at man ikke skal operere med Slagordene direkte Skatter eller indirekte Skatter, saaledes at de direkte Skatter er noget, man ubetinget skal være for, og de indirekte Skatter noget, man ubetinget skal være imod, eller omvendt. Det afhænger nemlig af, hvilke direkte Skatter og hvilke indirekte Skatter der er Tale om — det er det, man maa tage Stilling til. For vort Vedkommende er det med de indirekte Skatter saa ganske enkelt; vi er Modstandere af indirekte Skatter paa den brede Befolknings nødvendige Forbrug. Saa kan man naturligvis give sig til at tvistes om, hvorvidt det er et nødvendigt Forbrug at se Film eller ej. Men her kommer vi ind paa et andet Omraade, det kulturelle Omraade; og her siger vi, at vi er Modstandere af disse indirekte Skatter, fordi vi finder, det er en kulturfjendsk Foranstaltning at lægge mere Skat paa Fremvisning af Film. Det er meget godt med alle de smukke Ord om, at man vil støtte de gode danske Film og stille en halv Million Kroner til Raadighed for en saadan Støtte, men lad os være enige om, at det er en alt for ussel Støtte til, at den virkelige kan faa Betydning; det er et alt for beskedent Figenblad til at dække den ikke synderlig kønne Nøgenhed, man staar i, naar man gennemfører dette Lovforslag.

Den højtærede Finansminister siger, at Forbrugsbegrænsning er nødvendig for alle, ogsaa for den brede Befolkning, og det maa man nu indstille sig paa; derfor faar vi ogsaa Forslag om indirekte Skatter. Her hører Enigheden op. Efter min Opfattelse er det danske Folk underforsynet paa de allerfleste Omraader. Der er eet Omraade, hvor der er tilstrækkeligt af Varer til Raadighed for det, det er Levnedsmidler. De er til Gengæld uhyre dyre, men det gaar for den brede Befolkning nogenlunde at købe disse Levnedsmidler, fordi der i Øjeblikket er Underforsyning af alle mulige andre nødvendige Varer. Naar disse andre nødvendige Varer kommer frem, skal man se, hvorledes det kommer til at knibe med at faa Raad til at anskaffe de nødvendige Lev-